

Правові підстави реєстрації смерті.

Відповідно до правил державної реєстрації актів цивільного стану в Україні затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 18.10.2000 № 52/5 (у редакції наказу Міністерства юстиції України [24.12.2010 № 3307/5](#)), державна реєстрація смерті проводиться органами Державної реєстрації актів цивільного стану (далі органи ДРАЦС) за останнім місцем проживання померлого або за місцем настання смерті.

Підставою для реєстрації смерті є:

- а) лікарське свідоцтво про смерть (форма № 106/о), форма якого затверджена наказом Міністерства охорони здоров'я України від 08.08.2006 № 545, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 25.10.2006 за № 1150/13024 (далі - лікарське свідоцтво про смерть);
- б) фельдшерська довідка про смерть (форма № 106-1/о), форма якої затверджена наказом Міністерства охорони здоров'я України від 08.08.2006 № 545, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 25.10.2006 за № 1150/13024 (далі - фельдшерська довідка про смерть);
- в) лікарське свідоцтво про перинатальну смерть;
- г) рішення суду про оголошення особи померлою;
- г) рішення суду про встановлення факту смерті особи в певний час;
- д) повідомлення державного архіву або органів Служби безпеки України у разі реєстрації смерті осіб, репресованих за рішенням несудових та судових органів;
- е) повідомлення установи виконання покарань або слідчого ізолятора, надіслане разом з лікарським свідоцтвом про смерть.

Заява про державну реєстрацію смерті подається не пізніше трьох днів з дня настання смерті або виявлення трупа, а в разі коли неможливо отримати лікарське свідоцтво про смерть не пізніше 5 днів.

У разі настання смерті в дорозі (у поїзді, на судні, в літаку тощо) державна реєстрація смерті може бути проведена в найближчому органі державної реєстрації актів цивільного стану.

Державна реєстрація смерті осіб, які померли в слідчих ізоляторах або в місцях позбавлення волі, у яких ці особи трималися або відбували покарання, проводиться відділами державної реєстрації актів цивільного стану

за останнім місцем проживання до взяття під варту або засудження осіб чи за місцезнаходженням установи.

З заявою про державну реєстрацію смерті може звернутись особа яка є родичем померлого, представники органу опіки та піклування, представники житлово – експлуатаційної організації та інші особи.

При зверненні до органу ДРАЦС особа, що звернулась із заявою повинна надати паспорт про те відсутність зазначеного документа у заявника не є підставою для відмови у реєстрації смерті .

Орган державної реєстрації актів цивільного стану при реєстрації смерті вилучає паспорт або паспортний документ, військово – облікові документи (військовий квиток для чоловіків або жінок які є військовозобов'язаними які не досягли 45 років).

Після державної реєстрації смерті орган який провів державну реєстрацію смерті видає свідоцтво державного зразка про смерть та витяг про смерть на отримання допомоги на поховання який разом із копією свідоцтва про смерть надається до пенсійного фонду України або до органів праці та соціального захисту населення за останнім місцем проживання (в залежності від віку померлого).

Слід пам'ятати, що державна реєстрація смерті проводиться виключно на безоплатній основі.

Провідний спеціаліст Дніпровського районного
управління юстиції у м. Києві
В.О. Кодь